

A jövő tudósai

TISZTELT OLVASÓ!

A kutatók utánpótlásával – fiatal tudósokkal foglalkozó melléklet huszonegyedik számában elsőként *Weiszburg Tamás* számol be a felsőoktatás tehetséggondozásáról az ELTE-n rendezett konferenciáról. Ezt követően *Szluka Beáta* ismerteti a Semmelweis Egyetem Kerpel-Fronius Ödön tehetséggondozó programját, és készít interjút a program egy sikeres PhD-hallgatójával, *Fröchlich Georginával* és mentorával, *Langer Róberttel*, a Semmelweis Egyetem Tehetséggondozó Tanácsának tagjával. Végezetül *Fükönné*

Szathmári Melinda igazgató asszony ismerteti a taktaharkányi Apáczai Csere János Általános Iskolában folyó tehetséggondozó tevékenységet, és számol be az iskola által alapított Tehetségpont munkájáról. Kérjük, ha a nők tudományban betöltött helyzetével vagy az ifjú kutatókkal kapcsolatos témában bármilyen vitázó megjegyzése vagy javaslata lenne, keresse meg a melléklet szerkesztőjét, Csermely Pétert.

Csermely Péter

az MTA doktora

(Semmelweis Egyetem, Orvosi Vegytani Intézet)

csermely@puskin.sote.hu

TEHETSÉGGONDOZÁS A FELSŐOKTATÁSBAN Tények, feladatok, remények egy konferencia tükrében

Motiváció: Állok szemben 150 új arccal szeptember második hetében. Első órám az ELTE TTK-ra felvett új alapszakos évfolyammal. A gyerekeim kortársai. Tudom, hogy húsz éve sem született kevesebb tehetséges csecsemő, mint ötven éve. Azt is tudom, hogy egy korcsoportnak ma hat-hétszer annyi tagja kerül be a felsőoktatásba, mint harminc éve. Bármit is mondanak tehát a közoktatásról, itt kell, hogy üljön köztük az az öt-tíz-tizenöt-húsz fiatal, akikben a többieknél sokkal nagyobb lehetőség szunnyad, vagy éppen ágaskodik. Az én feladatomban, hogy,

miközben a többieket is becsülettel ellátom, őket a leghamarabb kiemeljem, és elindítsam a magasabb ívű pályán. Hogy harminc év múlva majd ők tudják az átlagnál magasabbra emelni mai társaikat és a következő generációt, vagyis az egész országot. Ők legyenek a meghatározó tudósok, innovatív fejlesztők, termelők és irányítók. Ennek talán még én is haszonélvezője lehetek, nyugdíjasként. Akkor tehát lássuk azt az öt-tizenöt diákot. Csak ki kell választanom őket, és már kezdődhet is a munka.

De hol kezdjem? Véletlenszerűen? Az első padban? Az utolsóban? A nagyszájúaknál? A csendesen figyelőknél? Nem tudom. Sok kollégával beszélgetek országzszerre. Senkinek sincs kész receptje. Arra volna, hogy a leszakadó 20-30 %-ot már a félév felére kimutassák. De ez nekem is megy. Mit tegyek, mit tegyünk,